

get, og som er lov i dag, var og er, at forslaget først træder i kraft den dag, det er muligt med sikkerhed at fastlægge promillen via udåndingsluften. Det er det ikke endnu, og jeg tror såmænd, der vil gå mange, mange år, før det teknisk bliver muligt at fastlægge promillen via udåndingsluften med så stor sikkerhed, at det vil være forsvarligt at dømme folk på det grundlag.

På den måde er den lov, vi har i dag, og som blev vedtaget i sidste samling, sådan set god nok, for det betyder, at alkoholpromillen fortsat er på 0,8; og det vil vi da se frem til at den bliver ved med at være, for Fremskridtspartiets holdning er, at alkoholpromillens nedre grænse, som i dag ligger på 0,8 promille, er et hensigtsmæssigt leje for den at ligge på. Vi er imod, at man nedsætter promillen til 0,5, for vi mener ikke, det er det, der skal til for at løse problemerne.

Der er ingen tvivl om, at når man kigger på alkoholindtagelse og bilkørsel, er det to ting, som man bør holde fuldstændig adskilt. Det er der ingen tvivl om. Det er det klogeste, at man overhovedet ikke blander alkohol og bilkørsel. Men vi ved jo også godt, at det med at få en enkelt øl efter fyraften og så køre hjem, og det med, at man får et enkelt glas vin til middag og kører hjem, gør de fleste, og det går godt, det er der ingen tvivl om.

Derfor er spørgsmålet ikke, om man helt skal forhindre alkoholindtagelse, men om, hvor promillegrænsen så skal ligge. Når man begynder at diskutere, hvor promillegrænsen skal ligge, tager man udgangspunkt i, at vi har nogle forfærdelige sager; vi har nogle personer, som drikker meget store mængder alkohol, og som efterfølgende kører bil og dermed også laver en række uheld.

Men får dette forslag nogen som helst betydning for de personer, der virkelig drikker meget, og som så kører bil og laver uheld bagefter? Nej, det gør det ikke, for de personer, der kører rundt med en, for at sige det som det er, ordentlig kæp i øret, er ikke interesserede i, og de er ikke opmærksomme på, om promillegrænsen er på 0,8 eller 0,5. De kører alligevel.

De personer, der reelt er et problem i trafikken, er dem, der drikker for meget og ikke kan styre deres bil. Dem rører vi ikke med dette forslag. Hvis man vil have fat i dem, er den eneste mulighed at give dem nogle seriøse, hårdhændede straffe, så de kan forstå, at det, de har gjort, skal de lade være med at gøre igen.

Samtidig skal vi også være opmærksom på, at hvis der er tale om personer, som har et egentligt alkoholmisbrug, er det ikke nok, at de får en straf. Her er det vigtigt, at man efterfølgende følger op med en seriøs afvænningsfor deres alkoholmisbrug for på den måde at få løst årsagen til problemerne.

Men forslaget her har ikke anden konsekvens, end at man kriminaliserer meget store dele af befolkningen, som alle i dag og også i fremtiden på fuldt betryggende vis vil kunne føre et motorkøretøj, også selv om de har f.eks. 0,6 eller 0,7 promille. Der er altså ingen saglig grund til at sætte promillen ned. Det, man skal gøre, hvis man vil løse problemerne, er at tage fat i dem, der ikke kan finde ud af at administrere det. Det gør man desværre ikke med dette forslag, og derfor må vi sige, at vi stemmer imod lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Dette forslag handler sådan set ikke om promillegrænser, men om at iværksætte en lov, som allerede er vedtaget, og det vil Enhedslisten gerne være med til. Jeg kan tilføje, at vi går ind for denne promillegrænsenedsættelse. Hvis folk gerne vil drikke et par glas, kan de tage bussen eller komme hjem på anden måde.

Arne Melchior (CD):

Som flere ordførere ganske rigtigt har bemærket, handler det i dag ikke om promillegrænser, for dem har vi jo vedtaget. Den teknik, som vi venter på, bør efter min mening ikke være en hindring for, at hovedhensigten med lovforslaget, nemlig en nedsættelse til 0,5 promille, skal ske fyldest hurtigst muligt, og derfor kan vi støtte dette lovforslag, som på forskellig måde er lidt vanskeligt at læse.

Der står noget om ækvivalensregler. Når man slår ordet ækvivalens op i synonymordbogen, står der: Se under adækvat. Så ser man under adækvat, og så står der en hel masse ting. Det er synonymt med ensbetydende, synonym, dækkende, tilsvarende, stemmende med, ækvivalent, træffende, passende, rammende og sammenfaldende. Det, der er ment, er vel dækkende, og det kunne man lige så godt have skrevet. Men dette her fine ord ækvivalens ækvilibrerer man med et antal gange i lovforslaget.

Det er heller ikke altid nemt at se, når der står lovændringen, om det så er den tidligere lovændring eller den, der foreligger her.